

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กองวิจัยทางการศึกษา. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____ (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กุญชรี คำข่าย. (2540). จิตวิทยาลังกอม (พิมพ์ครั้งที่ 3). ลพบุรี: ศูนย์การพิมพ์วิทยาลัยครุ. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2547). การคิดเชิงวิเคราะห์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ซัคเซสมีเดีย. คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ: จรงก. ชนาธิป พรกุล. (2554). การสอนกระบวนการคิด ทฤษฎีและการนำไปใช้. กรุงเทพฯ: วี.พรินท์ (1991). _____ (2554). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: แคนเนกซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.

ชัยพร กาญจนกิจสกุล. (2555). ระเบียบวิธีวิจัยทางลังกอมศาสตร์. กรุงเทพฯ: โพรเจคท์ ไฟฟ์-โพร์. ชัยรัตน์ อะโหสี. (2546). ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัยมนุรพा.

ชำนาญ คำชู. (2547). การเปรียบเทียบผลลัมภ์ที่ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จำแนกชั้น ป.1-ป.6 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครุ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมนุรพา.

เดือนเพ็ญ จันทะภาค. (2551). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD เรื่องพลังงานแสง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทิศนา แ xenpn. (2553). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2545) นวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2540). การวิจัยทางการวัดและประเมินผล. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

_____. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

_____. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

_____. (2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ สุวิริยาสาส์น.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2534). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวมรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.

กรุงเทพฯ: B and B Publishing.

บุปผาชาติ ท้าวพิกรณ์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางเรื่อง “การเรียน

การสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นสร้างความรู้ และการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

เพื่อการศึกษา. ใน เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาวิชาการทางวิทยาศาสตร์

และการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักบริการคอมพิวเตอร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปกรณ์ ขันชื่อน. (2547). การพัฒนาทักษะกระบวนการคิด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระ

การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ช่วงชั้นที่ 2 ขั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอน

เพื่อพัฒนาทักษะการคิดคู่กับกระบวนการวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์

มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปราศรัย ศุพรหมอินทร์. (2552). การประยุกต์ใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเขตคิดต่อ

การเรียนสุขศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้

โดยการใช้รูปแบบการเรียนการสอน แบบวัดวัดจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) กับการสอน

ตามคู่มือครุ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

พิชิต ฤทธิ์จรุณ. (2545). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: เอ็ม ออฟ เคอร์มิสท์.

พรรณี ช. เจนจิต. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เมธิทิปส์.

พรรณี ลีกิจวัฒนะ. (2553). การวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์

อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารราdg ตะบัง.

พรรัตน์ กิ่งมะลิ. (2552). การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เรื่องพืช โดยใช้การสอน

แบบสืบเสาะหาความรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคำหร

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร

และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรี.

พรวงศ์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีทางวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7).

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พิชิต ฤทธิ์ชัยณุ. (2547). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เข้าอฟ เคอร์มีสท์.
- พิพัฒน์ สอนพัลลະ. (2545). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้.
- วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิมพันธ์ เดชะคุณต์. (2545). พฤติกรรมการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพ วิชาการ.
- พิสณุ พองครี. (2540). การสอนวิทยาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2549). วิจัยชั้นเรียนหลักการและเทคนิคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: พิมพ์งาม.
- _____. (2551). วิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: พรอพเพอร์ตี้พรินท์.
- ไฟฟาร์ย สุขศรีงาม. (2545). สมมนาหลักสูตรและการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ไฟฟาร์ย สินลารัตน์ และสำลี ทองธิว. (2553). การวิจัยทางการศึกษาหลักและวิธีการสำหรับนักวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กพ เถาño ไพบูลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- กุค่า เดี่ยวนสูงเนิน. (2550). ผลการขัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือ แบบ STAD เรื่อง สารและสมบัติของสารกลุ่มสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอธิบายการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มาลินี จุฑารพ. (2539). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: อักษรพาพัฒน์.
- มาลิตย์ คดีพิศาล. (2541). ผลการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือกับการสอน ตามคู่มือครุ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.
- วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- เยาวดี 朗ชัยกุลวิบูลย์ศรี. (2554). การวัดผลและการสร้างแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชฎา ศิลป์มั่น. (2552). การประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เพื่อพัฒนาสมรรถนะ ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 69 (คลองหลวง) จังหวัดปทุมธานี. ปริญญา niพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา การวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

รัตนพิราภรณ์ ธนาบุรีกนย. (2547). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จิตวิทยาศาสตร์ และพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยวิธีจัดการเรียนรู้ ก กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

รุจ觚า ประดุมวงศ์. (2551). การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นพื้นฐานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์เรื่องสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบวิธีจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) กับแบบวิธีจัดการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E). วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ลดาอ ปืนทอง. (2549). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนตามรูปแบบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือกิจกรรม STAD กับวิธีสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

ถีวน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5).

กรุงเทพฯ: สุวิสาสน์.

_____ (2539). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวิสาสน์.

_____ (2543). เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชุมชนเด็ก.

วชิราภรณ์ ภูนาโท. (2548). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD เรื่อง

การคำรังพันธุ์ของพืช กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.

การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วรรณทิพา รอดแรงค์. (2540). การสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการ. กรุงเทพฯ:

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

_____ (2541). ทฤษฎีการสร้างความรู้กับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ในสารการศึกษา การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

_____ (2544). การสอนวิทยาศาสตร์ที่เน้นทักษะกระบวนการ. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

วรรณทิพา รอดแรงค์ และจิต นานแก้ว. (2542). การพัฒนาการคิดของนักเรียนด้วยกิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

วรรณพิพา รอดแรงค์ และพิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2542). การพัฒนาการคิดของครูด้วยกิจกรรม

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปແນ່ນເມັນທີ.

วัฒนาพร ระจับทุกข์. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ:
ต้นอ้อ.

วิชัย วงศ์ใหญ่. (2525). การพัฒนาหลักสูตรการสอนมิวิที. กรุงเทพฯ: ไอเดียนโซลูชั่น.

_____. (2543). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการอุดมศึกษา.

วิชาณ เลิศลพ. (2543). การปรับเปลี่ยนผลการเรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ
วัสดุจัดการเรียนรู้รูปแบบ สสวท. และรูปแบบการสอนพัฒนาระหว่างวัสดุจัดการเรียนรู้
กับสสวท. ปริญญาบัณฑิตวิทยาลัยศึกษา, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2554). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ
ชั้นพื้นฐาน (*O-NET*) ปีการศึกษา 2554-2555. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบ
ทางการศึกษาแห่งชาติ.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) (2546 ก). การจัดสาระการเรียนรู้
กลุ่มวิทยาศาสตร์หลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

_____. (2546 ข). คู่มือครูสาระการเรียนรู้พื้นฐานวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน 2551. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ครุสภากาดพระร้าว.

_____. (2546 ค). คู่มือวัดผลประเมินผลวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: เอส.พี.เอ็น. การพิมพ์.

สมจิต สรวงไพบูลย์. (2535). ประมวลการพัฒนาการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

สมใจ สมคิด. (2547). การพัฒนาแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นพื้นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

สมใจ อัลล้านันท์. (2548). ผลการใช้แผนภูมิโนนท์ศน์ในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยาศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

สมชาย วงศิริกานต์. (2553). ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.

อุดรธานี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

สมโพธิ ขัดเกลา. (2546). การสร้างชุดห้องเรียนทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นปีก่อนปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประดิษฐ์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมนึก ภัททิยชนี. (2546). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). ภาพสินธุ: ประสานการ.

สมบัติ การจันารักษ์. (2549). คู่มือการประเมินทักษะการคิด. กรุงเทพฯ: สารอักษร.

สมโภชน์ อเนกสุข. (2552). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมโภชน์ อเนกสุข. (2553). การวิจัยทางการศึกษา. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
_____. (2554). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สรุกร วรครุษ. (2549). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นปีก่อนปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานคณะกรรมการการประดิษฐ์ศึกษาแห่งชาติ. (2539). แนวทางจัดกิจกรรมเสริมสร้างสมรรถภาพทางวิทยาศาสตร์ โครงการอบรมครุภู่สอนชั้นปีก่อนปีที่ 6

ปีงบประมาณ 2539. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประดิษฐ์ศึกษาแห่งชาติ.

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. (2545). แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ตามหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุคนธ์ สินธพานนท์. (2554). วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพฯ: 9119 เทคโนคพรินติ้ง.

สุนีย์ เหมะประลักษณ์. (2543). วิทยาศาสตร์สำหรับครูประถม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

- สุพัตรา เนียมสุวรรณ. (2547). การประเมินที่ยับผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนและเขตคติต่อวิชา
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียน
แบบร่วมมือและการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์.
- สุพัตรา ประกอบพานิช. (2549). ผลของการเรียนแบบวัดขักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) ที่มีต่อ
ผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนและเขตคติเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นปีที่ 4.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุรเดช ม่วงนิกร. (2551). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ตามแนววิคิดทฤษฎี
คณิตศาสตร์คิดวิสัย เรื่อง สัตว์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนผสมผสาน
ระหว่างแบบ 5E กับ STAD. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุรุ่งค์ โค้วะระกุล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ นิยมก้า. (2531). ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติในการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้.
กรุงเทพฯ: เจเนอรัลบุ๊คเซ็นเตอร์.
- เสน่ห์ ทิมสุกใส. (2542). ทักษะสำหรับครุวิทยาศาสตร์. นนทราชสมี: คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์.
- เสาวลักษณ์ กันนิยม. (2554). การพัฒนาชุดการสอนสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง
การดำเนินชีวิตของพืช สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 4 โดยใช้การสอนแบบ 5E.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- แสงเดือน ทวีสิน. (2545). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยเด็ง.
- อรพินทร์ ชูชุม. (2552, กันยายน). การวิจัยคุณภาพด้วยการพัฒนาแบบร่วมมือ 15(1), 10-15.
- เอมอร จรัสพันธ์. (2550). การสร้างชุดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียน
สิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับ
นักเรียนชั้นปีที่ 6. วิทยานิพนธ์วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Ahuja, A. (1994). The effects of a cooperative learning instructional strategy on the academic achievement attitudes towards science class and process skills of middle school science students. *Dissertation Abstracts International*, 55(10), 3149-A.

- American Association of the Advancement of Science. (1970). *Science-a process approach, commentary for teachers*. Washington DC: Xerox Corporation.
- Arends, R. (1994). *Learning to teach* (3rd ed.). New York: McGraw Hill.
- Aronson, E. (1978). *The jigsaw classroom*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Artzt, A. F., & Newman, C. M. (1990, September). Cooperative learning: Mathematics teacher. *Educational Leadership*, 83, 448-452.
- Baroody, A. J. (1990). *Children's mathematical thinking*. New York: Teacher College Press.
- Butzow, J. W. (1972, October). The process learning component of introductory physical science: a pilot study. *Research in Education*, 6(10), 85.
- Bybee, R. W. et al. (1989). *Science and technology education for the elementary years: Frameworks for curriculum and instruction*. Washington, DC: The National Center for Improving Instruction.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Ebrahim, A. (2004). Institutional preconditions to collaboration: Indian forest and irrigation policy in historical perspective. *Administration and Society*, 36(2), 208-242.
- Ewers, T. G. (2002). Teacher-directed versus learning cycles methods: effects on science process skills mastery and teacher efficacy among elementary education students. *Education Sciences*, 62(7), 2387.
- Furtwengler, C. B. (1992, April). How to observe cooperative learning classrooms. *Educational Leadership*, 49, 59-62.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw Hill.
- Howell, D.C. 1989. *Fundamental statistics for the behavioral sciences* (2nd ed.). Boston: PWS Kent.
- Jacobs, H. L. et al. (1981). *Testing ESL composition: A practical approach*. Massachusetts: Newbury House.
- Jacnicke, K. G. (1975, November). A compares of teacher and student outcome of science-a process approach and alterative program in selected grade two classroom. *Dissertation Abstracts International*, 36(5), 2730-A.
- Johnson, D. W., & Johnson, F. P. (1987). *Joining together: Group theory and group skills*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1991). *Learning together and alone; Cooperative and individualistic learning* (5th ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Holubec, E. J. (1993). *Cooperation in the classroom* (6th ed.). Edina, MN: Interaction Book
- Joyce, B., & Wiel, M. (1986). *Models of teaching*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall
- Kagan, S. (1992). *Cooperative learning*. San Juan Capistrano, CA: Resources for Teachers.
- Lawson, A. E., Nordland, F. H., & De Vito, A. (1975) Relationship of formal reasoning to achievement, aptitudes and attitudes in pre-service teachers. *Journal of Research in Science Teaching*, 12(4), 423-431.
- Mulryan, C. M. (1992). Student passivity during cooperative small groups in mathematics. *Journal of Educational Research*, 85(3), 261-273.
- Padilla, M., Okey, J., & Dillashaw, F. (1983). The relationship between science process skills and formal thinking abilities. *Journal of Research in Science Teaching*, 20, 239-246.
- Peterson, K. D. (1978, March). Scientific inquiry for high school. *Journal of Research in Science in Science Teaching*, 15, 153.
- Renner, J. W., & Marek, E.A. (1990). An educational theory base for science teaching. *Journal of Research in Science Teaching*, 27(3), 241-246.
- Slavin, R. E. (1990). *Cooperative learning: Theory, research and practice*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Stevens, R. J. et al. (1987). Cooperative integrated reading and composition: Two field experiments. *Reading Research Quarterly*, 22, 433-454.
- Sund, R. B., & Trowbridge, L. W. (1967). *Teaching science by inquiry in the secondary school*. Columbus, Ohio: Charles E. Merrill.
- Wiersma, W., & Jurs, S.G. (1990). *Educational measurement and testing* (2nd ed.). Boston, MA: Allyn and Bacon.